

ПРИЧА О ХРАБРОМ ГЕНИЈУ

Да ли сте чули за агента Гарба, власника фарме пилића који је намагарчио и самог Хитлера?

Од Видовдан
- 25. септембра 2017.

На почетку Другог светског рата, Хуан Пујол Гарсија, рођен у Барселони 12. фебруара 1912, одлучио је да рескира свој и живот своје жене како би дао допринос у борби против Хитлера и нацистичке Немачке. Он је веровао како је Хитлер претња за цело човечанство, те да је његова дужност да га спречи. Није погрешно.

Но, како би некадашњи власник фарме пилића могао то да учини?

Шпијунажа је била одговор. Његов план је звучао добро, осим чињенице да он није био шпијун и није имао никаквог искуства на том подручју. Није имао никакве важне контакте, а није баш ни био „материјал за шпијуна“. Упркос свему, Гарсија је отишао до британске амбасаде у Мадриду како би „понудио своје услуге“ у рату против Немачке.

Његова ревност није схваћена озбиљно те се запутио према излазу. Међутим, немојте се заварати и помислити да је то навело Гарсију да одустане од свог наума. Одлучио је да заигра другачију игру – приступио је Немцима и рекао им како је симпатизер нациста, те да жели да постане немачки шпијун у Енглеској.

Лагао им је како је често путовао у Лондон са шпанском владом и чак им показао и лажни дипломатски пасош који је сам фалсификовао.

Немци су поверовали у његове лажи и послали га у Енглеску да би развио мрежу агената који је требало да раде за Хитлера.

Не само да их је лагао, већ је од њих убирао 22 плате!

Будући да је његов дипломатски пасош био фалсификован, није могао да оде у Енглеску, па је уместо тога отишао у Лисабон и почео да шаље лажне обавештајне извештаје Немцима.

Није могао да регрутује агенте како су то од њега тражили, па је измислио колеге. Измишљене податке креирао је уз помоћ штапарске пресе, радиопрограма и туристичких водича. Како би био уверљивији, стално је приговарао о лошем времену.

Немци су му поверовали чак и када их је известио о томе да је створио шпијунску мрежу у Енглеској. Тако су Немци плаћали 22 лажна шпијуна.

Током свог боравка у Лисабону, створио је импресивне лажњаке шпијунских извештаја и покушао да контактира Британце како би постао двоструки агент. Овај пут британска тајна служба МИ5 није имала шта да приговори, па су га одмах примили у своју службу, импресионирани што је обичан човек постигао више него њихови обучени специјалци за неколико година.

Због њега су Немци мислили да ће „Дан Д“ бити у околини Калеа, а не у Нормандији.

Врхунац његове шпијунске каријере и потез који је свакако утицао на исход рата било је уверавање Немаца да ће се савезници у својој осветничкој инвазији искрцати у околини Калеа, а не у Нормандији. Одредио је сјајан посао. Немци су у околини Калеа чак два месеца након „Дана Д“ држали дивизије које су очекивале инвазију која се никад није догодила.

Но, британска обавештајна служба још и данас тврди како би без Гарсије историја вероватно изгледала другачије, јер би нацисти добили битку у Нормандији.

Да ствар буде смешнија, Хитлер је агенту Гарбу (како су га Немци звали) 29. јуна 1944. године лично доделио Гвозденикрст као награду за његове непроцењиве услуге, иако је управо због њега изгубио Нормандију.